

Overweging 7 januari 2018

Geschrokken reageren de mensen op het verhaal van de wijze mannen uit het Oosten.

Geschrokken reageert Herodus: een nieuwe koning die geboren is, de koning van de Joden.

Geschrokken zouden wij ook moeten reageren tenminste als we de tekst, de mooie woorden, de mooie liederen die we de afgelopen weken hebben uitgesproken en uitgezongen serieus nemen.

De tekst van Davids song is ook niet voor niets afgedrukt in het boekje van vandaag.

Buiten dat het een mooi lied is en mooi gezongen door Dorotheé is het ook een leid dat ons op een weg zet naar die andere wereld.

Een kerstlied dat ons duidelijk maakt dat ons een weg gewezen is om die andere wereld mogelijk te maken als we durven kiezen om vriend te worden van het kerstkind. Als we het lied van David zingen als loflied op Hij die komen zou en gekomen is. Als we zijn weg durven gaan.

Dat Herodus het niet wist, vreemd wellicht, maar misschien nog enigszins begrijpelijk maar wij, dat wij het nog steeds niet weten dat er iets bijzonders gebeurd is die nacht en dat sinds die nacht alles anders is geworden Dat is onbegrijpelijk.

Drie wijze mannen verlaten huis en haard en gaan op weg ... een ster, de ster achterna om daarna langs een andere weg, anders naar huis te gaan. Anders dan ze gekomen waren en dat kunnen we tweërlei opvatten. Letterlijk ze kozen een andere route en ... of Ze waren anders geworden door het aanschouwen van het kind in die stal van Bethlehem.

En wij Hoe zit dat nu met ons. Wij, ieder van ons afzonderlijk En wij, als gemeenschap Is er voor ons dit jaar wel iets veranderd?

Drie wijze mannen durven hun vertrouwde omgeving achter zich te laten om op weg te gaan Durven loslaten Durven veranderen En veranderen, zo vertelt het verhaal want ze gingen langs een andere weg terug naar hun land.

Durven wij staan aan het begin van 2018 ook een andere weg, een andere route te kiezen als individuen, als gemeenschap of gaan alle mooie gedachten, alle mooie teksten en liederen met de kerstspullen de zolder op tot kerstmis 2018. Is er wel iets veranderd in ons ons denken of heeft Kerstmis ons niets meer te zeggen en is het vandaag, morgen de rest van het jaar weer zoals het altijd was: we doen op zondag naar de Jongerenkerk gaan, we zorgen dat er een viering is, een boekje, muziek in Jongerenkerk, dat het er warm en aangenaam is om vervolgens naar huis te gaan tot de volgende week of Gaan we de wereld veranderen doordat ons doen en laten veranderen.

Ons wekelijks vieren is enerzijds inspiratiebron maar vooral ook vieren wat we gedaan hebben.

Eigenlijk zouden we wekelijks met elkaar dienen vast te stellen: wie hebben we deze week een bijzonder moment bezorgd: die buurvrouw die geholpen is, die dak- en thuisloze waar we deze week niet in een boog omheen gelopen zijn maar die we uitgenodigd hebben in ons huis voor een kop koffie, die verwarming die we toch maar twee graden lager hebben ingesteld om zo de co2 uitstoot te bescherming van onze aarde, die gift, al is het maar een euro voor dat Goede Doel waardoor

mensen die ziek zijn, mensen die het minder hebben op mijn steun konden rekenen.

Stelt niets voor zo zie ik jullie denken. Druppels op een gloeiende plaat Maar zo denken wij vaak individueel en wellicht ook als gemeenschap.

Want durven wij wel te veranderen? Durven wij als de wijze mannen op pad te gaan, los te laten, opnieuw te beginnen, langs andere wegen te gaan Durven wij zoals dat kind met zijn geboorte deed en daarna in zijn leven ... alles eens op zijn kop te zetten, overboord te gooien en opnieuw te beginnen, het vertrouwde te verlaten.

Stellen wij ons, als Jongerenkerk gemeenschap wel echt open voor andere ideeën ook al bevallen ze ons niet, stroken ze niet met onze opvattingen, ons idee van vieren, ons idee van kerk-zijn, ons idee van kijk op de samenleving.

Vandaag het feest van de Openbaring. Die Goed Nieuws Boodschap was niet alleen voor toen maar is er ook voor NU, VOOR ONS.

Blijkbaar schrikken wij net als Herodus nog steeds van die Boodschap. Een nieuwe Koning dacht Herodus, dat bedreigt mijn positie.

Een Goed Nieuws Boodschap die peutert aan ons veilig bestaan, zo schrikken wij.

Herodus koos een veilige weg dacht hij met de wat wij de kindermoord noemen. Maar hij kwam bedrogen uit want hij kon wat gebeuren moest niet ophouden, niet stoppen toen niet en ook war Piliatus 33 jaar later niet kon.

Wij denken dat we met het opbergen van de boodschap op zolder samen met de kerstspullen er weer een jaartje van af zijn maar ook dat valt tegen want elke dag komt dat kind van Bethlehem ons tegemoet in mensen die op ons een beroep doen want juist in die mensen is hij het meest zichtbaar en tastbaar aanwezig in onze wereld. De herders van toen zij zijn er nog steeds.

Tweeduizend jaar kerstmis. Vele jaren, afhankelijk van de hoogte der jaren, vieren wij al kerstmis, durven wij dit jaar met David te zingen: we veranderen de wereld en bewaren de vrede.

Wij lopen met je mee.

Wij zijn je vriend.

Wij zingen jouw lied.

We weten nu de weg.

Laat het ons proberen. Laat ons ook als de wijze mannen op weg gaan en de ster, de ster die Jezus van Nazareth heet, te volgen, los te laten wat we hebben, andere wegen te kiezen, te veranderen en zo vele druppels zijn op die gloeiende plaat die langzaam maar zeker dan zal afkoelen en dat we zien: het kan, ja het kan, die wereld omgekeerd, het onmogelijke dat mogelijk wordt, de wereld meer bewoonbaar, de vrede minder ver.

Dan gaan wij als de wijze mannen ook langs een andere weg terug naar onze huizen, onze straat, ons dorp en onze stad.

Dat dit ons gegeven mag zijn.